

Điệp Mỹ Linh – Lính nhà giàu – Lính nhà nghèo..

20/10/2024

Trong khi “lang thang” tìm tin tức trên internet tôi chợt thấy một bảng tin cũ, trên Men’s Journal, by Chris Malone Méndez, September 27, 2024, với tựa đề: “Missing Vietnam War Veteran's Remains Found After More Than 50 Years”.

Sau vài giây ngậm ngùi, tôi đọc tiếp: “More than 50 years after disappearing during the Viet Nam War, a Marine Corps captain's remains have been discovered and identified by authorities.

According to a news release from the Defense POW/MIA Accounting Agency (DPAA), officials recovered the remains of U.S Marine Corps Capt. Ronald W. Forrester of Odessa, Texas in December of last year and just confirmed his identity. The 25-year-old pilot went missing while flying over the jungles of northern Vietnam in 1972 and has been missing ever since...”

Độc đến đây, tôi mừng cho gia đình đại úy Thủy Quân Lục Chiến Forrester từ nay sẽ có nơi để thăm viếng một người hùng trong gia tộc đã hy sinh trên đất nước tôi, trong cuộc chiến tàn khốc do người cộng sản Việt Nam (csVN) xâm phạm Hiệp Định Genève, 1954, vượt vĩ tuyến 17, tấn công miền Nam Việt Nam; đồng thời tôi cũng cảm thấy tâm hồn tôi chùng thấp! Tôi thở dài, tự hỏi tại sao tình cảm trong tôi lại không vui trọn vẹn với sự “trở về” của đại úy Thủy Quân Lục Chiến Ronald W. Forrester?

Không tự tìm được câu trả lời, tôi tìm tin khác. Tôi thấy trên BBC tiếng Việt bảng tin ngày 11/Oct./2024, tựa đề: “Mỹ và Việt Nam tăng cường quan hệ quốc phòng trong bối cảnh Biển Đông căng thẳng”. Đọc tiếp vài phân đoạn, mắt tôi dừng lại nơi câu này: “Theo Bộ Quốc phòng Mỹ, Việt Nam đã giúp tìm kiếm được 700 người Mỹ chết trong chiến tranh và hỗ trợ hồi hương hài cốt.” Tình cảm trong tôi lại mâu thuẫn giữa vui/buồn/cay đắng!

Tôi cay đắng vì nhận ra người csVN đã thực hiện đúng hai thành ngữ: “Ruột để ra da để vào” và “Phù thịnh chứ không phù suy”!

Đấy, “lính nhà giàu” (quân nhân Hoa Kỳ) mất tích cả nửa thế kỷ thì vẫn được “nhà nước” csVN “giúp tìm kiếm và hỗ trợ hồi hương hài cốt ‘trở về’ quê Mẹ”; “lính nhà nghèo” – quân nhân Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa (QL/VNCH) – phải nhận vũ khí/quân trang/quân dụng từ đồng minh Hoa Kỳ để chống lại sự xâm lăng rất quy mô/rất bền bỉ/rất tàn bạo và đầy xảo trá của người csVN, thì người Lính VNCH bị người csVN “gán” cho danh hiệu “Ngụy ăn thịt người”, “lính đánh thuê”, “bọn đù càn”, “liếm gót giày bọn sen đầm quốc tế”, “chạy theo bọn đế quốc xâm ‘nước’”, v.v...

“Ngụy ăn thịt người?”

Nếu “Ngụy” ăn thịt người thì “Ngụy” cũng giống thú man di/mọi rợ!

Nếu “Ngụy” là thú man di/mọi rợ thì làm thế nào nhà văn Dương Thu Hương – sống/sáng tác dưới chế độ csVN Hà Nội – lại xúc động/rơi lệ, khi nhà văn Dương Thu Hương theo đoàn quân csVN tiến vào Saigon, ngày 30/04/1975?

Theo báo điện tử Đất Việt, ngày 23/04/2023, nhà văn Dương Thu Hương, ngày 30/04/1975, đã nói: “Vào Nam tôi mới hiểu rằng, chế độ ngoài Bắc là chế độ man rợ vì nó chọc mù mắt con người, bịt lỗ tai con người. Trong khi đó ở miền Nam người ta có thể nghe bất cứ thứ đài nào, Pháp, Anh, Mỹ, nếu người ta muốn. Đó mới là chế độ của nền văn minh. Và thật chua chát khi nền văn minh đã thua chế độ man rợ. Đó là sự hàm hồ và lầm lẫn của lịch sử. Đó là bài học đắt giá và nhảm lẫn lộn nhất mà dân tộc Việt Nam phạm phải.”

Đấy, nếu người miền Nam “ăn thịt người” thì làm thế nào một nhà văn – Dương Thu Hương – từng sống dưới chế độ csVN, có thể nhận xét như thế?

“Lính đánh thuê”?

Quân đội VNCH nhận vũ khí của Hoa Kỳ để bảo vệ miền Nam Việt Nam thì người csVN gọi quân đội VNCH là lính đánh thuê. “Bộ đội ông Hồ” nhận vũ khí của Trung cộng và Nga để xâm lăng miền Nam Việt Nam thì người csVN gọi “bộ đội ông Hồ” là gì?

Ngày nào csVN quyết “đánh Mỹ cho đến người Việt Nam cuối cùng”; bây giờ người csVN “tràn” qua Mỹ “đông như quân Nguyên”.

Trong hai cuộc chiến tàn khốc trên quê hương Việt Nam người csVN đánh Tây/đánh Mỹ chỉ vì người csVN không hiểu được rằng: Quân viễn chinh Pháp cũng như quân đội Hoa Kỳ hiện diện tại miền Nam Việt Nam và Nhật/Phi Luật Tân/Thái Lan, v.v... chỉ với mục đích ngăn chặn bước chân tham tàn của Trung cộng mà thôi!

Trung cộng hiểu rõ mục đích của Tây/Mỹ, cho nên Trung cộng cung cấp vũ khí và cổ xúy người csVN – dùng người Việt Nam – đánh Tây/đánh Mỹ giùm cho Trung cộng!

Hệ quả của sự việc Pháp và Hoa Kỳ rút quân khỏi miền Nam Việt Nam như thế nào cả thế giới đều thấy: Trung cộng chiếm trọn Biển Đông và vẽ “đường lưỡi bò”; người Tàu xâm nhập vào Việt Nam dưới hình thức khai thác khoáng sản thiên nhiên; vì thế, dân số Việt Nam tăng cao! Ngư dân Việt Nam bị Hải Quân Trung cộng tấn công trong khi hành nghề. Tin trên BBC tiếng Việt. Link:

<https://www.bbc.com/vietnamese/articles/cwyln0zv4ppo>

Từ ngày người csVN cưỡng chiếm miền Nam cho đến nay, biết bao người Việt Nam trong nước phải đi xuất cảnh lao động để tìm sự sống. Còn gì oái ăm hơn?!

Thời VNCH và thời Đệ Thất Hạm Đội Hoa Kỳ còn trấn thủ Biển Đông, có bao giờ ngư dân bị tấn công hay không?

Chúng tôi chạy theo “bọn đế quốc xâm lược” để bảo toàn sinh mạng; vì người csVN từ Bắc xâm lăng miền Nam, giết hại chúng tôi. Cũng nhờ chúng tôi “bỏ của chạy lấy người” mà “bộ đội ông Hồ” và người csVN mới có cơ hội chiếm đoạt tài sản của chúng tôi. Nếu chúng tôi cũng bị đầu độc bằng chủ nghĩa “Tam Vô”: Vô gia đình/vô tổ quốc/vô tôn giáo” – như người csVN – chúng tôi đã không nhín từng đồng đô-la đầm mồ hôi và nước mắt của chúng tôi để gửi về Việt Nam giúp gia đình, thì, vào thời bao cấp, toàn dân Việt Nam đói quá, phải “vùng lên” tiêu diệt người csVN rồi! Sự thật này do Ba tôi – cụ Điệp Linh Nguyễn Văn Ngũ, người từng bị csVN nhốt tù nhiều năm tại trại tù Nghĩa Phú – kể lại. Em tôi, Nguyễn Thành Vĩnh, là một trong những kháng chiến quân tại vùng kinh tế mới Xuân Hưng, đã tham gia Lực Lượng Kháng Chiến để tiêu diệt người csVN, nếu dân miền Nam bị chết đói!

“Bọn đu còng”, trong khi giao chiến, người lính, vì thiếu tự chủ, trốn trách nhiệm, đã hoảng hốt đu theo còng trực thăng để thoát thân thì hành động này – nếu có – chỉ là hành động nhất thời của cá nhân.

Còn hành động của “nhà nước” csVN chỉ thị cấp chỉ huy tại chiến trận phải xích “bộ đội ông Hồ” vào cây cao để bắn máy bay của VNCH hoặc xích “bộ đội ông Hồ” vào xe tăng để “anh bộ đội” khỏi “bỏ chạy” khi phải “đụng độ” với Lính VNCH thì người csVN gọi là gì?

Người csVN dùng những danh từ rất hạ cấp để miệt thị chính thể và người Lính VNCH. Nhưng người csVN lại không tự hỏi: Tại sao không biết bao nhiêu “bộ đội ông Hồ” đã bỏ hàng ngũ csVN để hồi chánh theo chương trình Chiêu Hồi của chính thể VNCH!

Trong tất cả mọi sự trả thù thâm độc của người csVN đối với người miền Nam, chúng tôi im lặng. Nhưng, khi người csVN đập tan bức tượng Thương Tiếc – một biểu tượng của lòng biết ơn và niềm thương tiếc của người miền Nam Việt Nam đối với Tử Sĩ Quân Lực VNCH, được đặt trước Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa, rồi cũng chính người csVN đổi tên Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa thành Nghĩa Trang Nhân Dân Bình An – thì lòng căm hận trong lòng chúng tôi đối với người csVN sẽ không bao giờ nhạt phai!

Tử sĩ Quân Lực VNCH “giải ngũ” từ lúc nào để trở thành “nhân dân”? Hành động vô đạo đức của người csVN đối với Tử Sĩ VNCH chỉ cho thấy sự tự ty mặc cảm quá nặng nề trong lòng người csVN đối với người Lính VNCH mà thôi!

“Lính nhà nghèo” – Tử Sĩ của QL/VNCH – được chôn tại Nghĩa Trang Quân Đội thì bị người csVN cho “giải ngũ” để trở thành “nhân dân”. Sĩ quan QL/VNCH còn sống và công chức thì bị người csVN “tặng” danh hiệu “Ngụy quân/Ngụy quyền”. Con cháu của quân nhân và công chức thuộc chính thể VNCH không được đi học!!

Còn “lính nhà giàu” – cố đại úy Ronald W. Forrester và 700 hài cốt của quân nhân Hoa Kỳ tử trận trong cuộc chiến tàn khốc tại Việt Nam – thì được người csVN hỗ trợ, đưa về nguyên quán, được an nghỉ tại Nghĩa Trang Arlington National Cemetery.

Đối với người Mỹ – kẻ thù mà người csVN phải thù “đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng” – người csVN đã thể hiện được lòng nhân đạo cao vời như thế. Đối với tử sĩ VNCH, (người cùng huyết thống/cùng ngôn ngữ/cùng là con của Mẹ Âu Cơ), nếu người csVN thật tình muốn người Việt Nam tỵ nạn quên đi quá khứ đầy thù hận để góp công xây dựng một nước Việt Nam hùng cường thì người csVN hãy phục hồi danh dự của Tử Sĩ Quân Lực VNCH bằng phương thức: Kiến tạo bức tượng Thương Tiếc và đặt bức tượng Thương Tiếc mới vào vị trí cũ của bức tượng Thương Tiếc đã bị giật sập; hủy bỏ bảng hiệu Nghĩa Trang Nhân Dân Bình An; hồi phục danh hiệu nguyên thủy: Nghĩa trang Quân Đội Biên Hòa!

Nếu người csVN thực hiện được hai điều tâm niệm của đại đa số người Việt tỵ nạn về bức tượng Thương Tiếc và danh hiệu nguyên thủy của Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa – mà tôi đã nêu ở phân đoạn trên – người csVN sẽ nhận ra người Việt tỵ nạn không phải là những người vô ơn và người Việt tỵ nạn cũng không phải là những kẻ dễ quên cội nguồn!

Điệp Mỹ Linh